

05/2026

Presloviný

Od studentů... pro všechny!

Poslední zvonění na Smíchově

Úspěšný hackathon
v Next Zone

Finále H2 Grand Prix
2026

Velké změny pro
Android

Obsah

06

Poslední zvonění
na SSPŠ

16

Další hackathon
v Next Zone

18

Úspěch ve finále H2
Grand Prix 2026

04 Další výhra
v olympiádě ČVUT

08 Konference
Počítač ve škole

09 REM space
v Next Zone

10 Tradiční Bienále
v Berlíně

13 Velké změny pro
Android

14 Konference o tech
ve zdravotnictví

16 Další hackathon
v Next Zone

18 Úspěch ve finále H2
Grand Prix 2026

20 Jak funguje upcyklace
oblečení?

22 Jedenáct let
s akordeonem

24 Krátké zprávy

*„Přátelé, když pravím, že poslední
zvonění roku 2026 nebude nikdy
překonáno, mluvím pravdu.
Veškeré štěstí ve vašem snažení!“*

- Markéta Srbová

Studentka čtvrtého ročníku
k poslednímu zvonění

Další výhra v olympiádě ČVUT

V pátek 10. dubna se na FEL ČVUT v Praze konalo finále technologické olympiády 2026. Smíchovskou střední tam reprezentovaly dva týmy. Jeden z nich si odvezl první místo, finanční odměnu a přijetí na ČVUT bez přijímacích zkoušek.

Finále Technologické olympiády 2026 pod záštitou FEL ČVUT se zúčastnilo 26 týmů, které se probojovaly z původních přibližně 500 přihlášených. Za Smíchovskou střední dorazily hned dva – tým složený z pánů Ondřeje Konráda (4.G), Marka Blažka (4.A) a Adama Píchy (4.A) a tým, který tvořili pánové Patrik Dymák, Štefan Sušický a Martin Skála, všichni ze 4.G. Účast obou týmů koordinoval pan profesor Jaroslav Kořínek.

Úkolem finalistů bylo vypracovat prezentaci z oblasti stavebnictví,

kterou hodnotila porota 21 odborníků z přibližně deseti firem. Tým pánů Dymáka, Sušického a Skály se umístil na úctyhodném 8. místě a tým pánů Konráda, Blažka a Píchy dokonce celou olympiádu ovládl!

Vítězný tým se přitom přesně nedržel zadaného tématu stavebnictví. Zaměřil se místo toho na koncept chytrých náramků pro situace s velkým počtem zraněných, které mohou ve stavebnictví samozřejmě nastat. Náramky by monitorovaly životní funkce pacientů

„K dosažení vítězství nám pomohla především kvalitní příprava...“

- Ondřej Konrád

Člen vítězného týmu

a automaticky upozorňovaly zdravotníky na zhoršující se případy. Kromě prezentace předvedl tým i funkční ukázkou jejich nápadu. „K dosažení vítězství nám pomohla především kvalitní příprava, přesvědčivá prezentace, originální a zároveň prakticky využitelný nápad a také funkční prototyp, který jsme byli schopni předvést (...)“ shrnul triumf Ondřej

Konrád.

Pan profesor Kořínek oběma týmům poděkoval za reprezentaci a výhercům poblahopřál vzhledem k tomu, že si odnesli nejen finanční odměnu, ale i možnost přijetí na ČVUT bez přijímacího řízení. Ke gratulacím se připojil i pan ředitel. „Gratuluji studentům k jejich úspěchu a děkuji jim za vynikající

reprezentaci naší školy. Děkuji také panu profesoru Kořínkovi za koordinaci účasti našich studentů na akci.“

Foto z: fel.cvut.cz

Markéta Srbová

Poslední zvonění na SSPŠ

Poslední zvonění bez čmárání, stříkání a obtěžování? Pro mnohé maturanty téměř nepředstavitelná tragédie. Letošní čtvrtáci se však zákazy nenechali odradit a svůj poslední školní den pojali po svém. Jak takové poslední zvonění může vypadat?

Poslední zvonění... ach ten jediný den jenž patří plně a pouze čtvrtákům, během něhož pro ně neplatí žádná pravidla slušné mezilidské interakce a učitelé se mohou jen bezmocně dívat na vylomeniny, které provádí čerstvě propuštění studenti nyní blíže než kdy dříve k nálepce „S dokončeným středním vzděláním“. Ach to poslední zvonění, ze kterého se každý prvák, druhák i třeták vrací domů všelijak pomalovaný, potřpytkovaný, políty či jinak zohavený a říká si jen „už aby i na mne se s touto šaškárnou dostalo“. Ach to poslední zvonění... na všech školách stejné... kromě té naší.

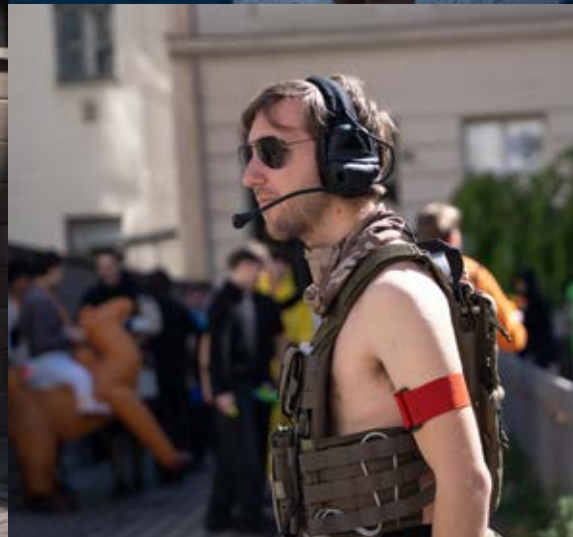
To, že maturantům v letošním roce bylo „výslovně zakázáno na někoho čmárat, stříkat, krmit, obtěžovat a podobně“ ví asi každý, kdo pravidelně chodí do školy, a byl tedy 30. dubna přítomen na posledním zvonění, či je v kontaktu alespoň s jedním maturantem. Což tedy asi vlastně není každý... Díky tomuto nařízení maturanti museli svůj poslední den ve škole využít jinak než tréninkem pro budoucí kariéru malíře na obličej (k jejich nemalému rozhořčení – s dočasnou praxí je nikdo

nezaměstná).

Ale začněme pěkně popořadě. Ráno maturanti dostali svá předposlední středoškolská vysvědčení, kteroužto formalitou si náležitě ukončili středoškolskou docházku. V tuto chvíli ještě působili reprezentativním dojmem – přijímali vysvědčení, tleskali spolužákům a nosili třídnímu učitelé dárky zabalené v lesklých papírových taštičkách. Ale pak ta chvíle skončila. Všech pět maturitních tříd bylo již ve

všelijakých převlecích natlačeno do světlé chodby ve čtvrtém patře, z něhož měl průvod začínat. Ale ejhle maturanti se dostavili moc brzo a museli čtvrt hodiny čekat. A druhé ejhle – existuje skupina, sice menší ale existuje, mladých lidí, kteří se hlásí na naši školu, ale díky různým komplikacím se nemohou dostavit na řádný termín jednotné přijímací zkoušky. Těto menší skupině je pak každý rok centrálně stanoven náhradní termín, nejlépe nějaký úplně obyčejný den, aby si uchazeči

mohli zkoušku napsat v co největším klidu bez zbytečného stresu navíc. Jenže co se letošním chudákům nestalo – náhradní zkouška se koná v den posledního zvonění. A nejen to – o čtvrt hodinu se s jeho programem překrývá. Přesně o tu čtvrt hodinu, kterou natěšení (a poněkud hluční) maturanti strávili přímo před dveřmi tříd, ve kterých se zkouška konala.

Samotný průvod pak proběhl rychle na to, že se mělo jednat o „vyprovození maturantů ze školy“, že měli „naposledy sejít schody“, tak možná až moc rychle. Co ale maturantům vynahradi

všechna předchozí příkoří byla vodní bitva na dvoře školy. No povězte upřímně, co byste raději – čmárat po prvcích, kteří si pak na vás akorát budou stěžovat, či vodní pistolkou střílet po lidech, které znáte již čtyři léta, i po lidech, které neznáte čtyři léta, házet balónky naplněné vodou po každém, kdo se objeví v dohledu, sledovat lidi, kteří padají do hlavní zásobárny vody (bazénku) nebo do ní sám padat (či být padán), skončit s absolutně promočeným oblečením a ideálně bez náhradního na převlečení a pak po zbytek dopoledne postávat na sluníčku v naději, že trochu oschnete. No řekněte, co byste

raději? Zvláště když potom k tomu osychání dostanete kelímek s nealkoholickým osvěžením, a pokud máte dost trpělivosti, tak si i můžete vystát frontu u grilu.

Z pohledu maturanta bylo poslední zvonění velmi vydařené a autorka tohoto článku smeká před všemi maturanty, kteří nejenže se ho sami zúčastnili, ale také ho pro všechny ostatní zorganizovali tak, že si ho mohli užít v podobě, v jaké proběhlo.

Ilustrace od: *Lucie Pokorná*
Fotili: *Sophie Koudelová, Vojtěch Nerad, Lukáš Dohnal*

Konference Počítač ve škole

Od úterý 31. března do čtvrtka 2. dubna se na Gymnáziu Nové Město na Moravě konala konference Počítač ve škole, které se za Smíchovskou střední zúčastnili paní profesorka Martina Řejhová, pan profesor Lukáš Vrba a absolvent pan Matyáš Doležal. Trojice se neomezila jen na pasivní účast – aktivně přispěla pěti přednáškami a workshopem, navázala nové profesní kontakty a přivezla zpět řadu inspirací do výuky.

Začátkem dubna se část pedagogického sboru Smíchovské střední vydala na Gymnázium do Nového Města na Moravě na konferenci Počítač ve škole. Školu zastupovala trojice – paní profesorka Martina Řejhová, pan profesor Lukáš Vrba a absolvent pan Matyáš Doležal.

Účast zástupců SSPŠ přitom nebyla zdaleka jen přihlížející. Během třídenního programu se trojice ujala celkem pěti přednášek a jednoho workshopu, které podle paní Řejhové sklidily pozitivní ohlasy. „Během programu jsme aktivně vystoupili celkem s pěti přednáškami a jedním workshopem, které se setkaly s pozitivním ohlasem účastníků. (...)“ uvedla.

Vedle samotných vystoupení přinesla konference i něco, co bývá při podobných akcích neméně cenné – networking. „Velkým přínosem bylo také navázání nových profesních kontaktů, které mohou být do budoucna cenné pro další spolupráci i rozvoj našich aktivit v oblasti vzdělávání. (...)“

doplnila paní profesorka. Z Nového Města na Moravě si pak tým odvezl i inspiraci do vlastní výuky „Z konference jsme si také odnesli řadu nových nápadů a inspirací do výuky, které chceme využít pro zkvalitnění vzdělávání našich studentů. Účast na konferenci pro nás byla inspirativní a přinesla řadu podnětů pro naši další práci.“ zakončila své vyjádření paní Řejhová.

Smíchovská střední škola hostila 29. dubna 2026 konferenci REM Space, zaměřenou na rozvoj pražských čtvrtí, revitalizaci brownfieldů, investice do nemovitostí i nové stavební zákony. Účastníci se dozvěděli více o projektech, jako je Žižkov City, a diskutovali o tom, jak zajistit kvalitní služby a zázemí pro budoucí rezidenty.

Naše škola poskytuje prostory i veřejnosti. Dne 29.4.2026 se na Smíchovské střední v Next Zone Event Space uskutečnila konference REM Space. Tato organizace je online magazín, který uspořádává konference a setkání. Cílem magazínu je mapování trhu s nemovitostmi v oblasti vystaveného prostředí, investic a také architektury.

Konference byla rozdělená do dvou bloků s jednou delší přestávkou. Moderátorovi se na podiu vystřídal hned několik hostů, se kterými debatoval na téma rozrůstajících se čtvrtí v Praze. Řeč byla převážně o Žižkov City a jak zařídit dostatek služeb pro rezidenty, např. mateřské školy, obchody anebo také parky. Po celé Praze tak díky revitalizaci vznikne přes 200 000 bytů.

Johana Bartoňová

REM space v Next Zone

Cílem konference bylo zájemcům předat informace o možnosti investování, nových stavebních zákonech a moderní digitalizaci. Zároveň byl prostor na doplňující otázky a také debatu. Konferenci doprovázel také předem připravený raut s možností si dát i něco dobrého k snědku.

Fotili: Lukáš Dohnal

František Rydval

Tradiční Bienále v Berlíně

Nějakou dobu zpět jsem měl možnost navštívit Berlínské bienále. Výstava se konala na několika místech ve městě a nabídla různorodý pohled na současné umění. Zaujala mě hlavně tím, jak kombinovala osobní výpovědi s globálními tématy a nechávala prostor i pro tišší, méně nápadná díla.

Bienále je výstava, která se pořádá jednou za dva roky. Většinou se zaměřuje na současné umění, ale její formát je poměrně otevřený, takže se tam dá narazit i na netradiční nebo experimentální přístupy. Nejde jen o klasické obrazy, často se pracuje i s videem, zvukem, instalacemi nebo performance. Berlín má své bienále už delší dobu a patří mezi známější v Evropě. V roce 2025 se hlavní část odehrávala v KW Institute for Contemporary Art, ale kromě toho byly zapojené i další galerie v centru města.

Jedno z děl, které mě zaujalo, bylo "Garden of Hope" od Iris Yingzen. Dlouhé textilní pásy s jednoduchými motivy visely ze stropu a vytvářely dojem jakési smutné nebo tiché zahrady.

Témata, kterým se výstavy věnovaly, byla různorodá. Objevila se díla reflektující identitu, vztah k přírodě, paměť a trauma. Různí autoři k nim přistupovali různými způsoby. Někdo pracoval obrazově, jiný přes text nebo kombinaci obrazu a zvuku. Hodně věcí působilo dost konceptuálně, bez přečtení popisku bych nevěděl co autor dílem myslí. Ale u některých děl právě tohle fungovalo. Návštěvník si mohl sám dotvářet význam, aniž by mu byl úplně doslovně předložený.

Výstavy nebyly rozsáhlé. Někdy to působilo spíš jako školní klauzury než jako velká mezinárodní přehlídka. Ale právě tahle úspornost tomu mohla i prospět. Člověk nebyl zahlcen a měl prostor se nad jednotlivými věcmi zastavit. Některé práce mě zaujaly víc, třeba promítaný obraz na strop, který působil zvláště jednoduše, ale zároveň měl velmi silný a uklidňující efekt. Jiné mi přišly méně výrazné, ale v rámci celku to drželo atmosféru.

Způsob instalace byl celkově dost střídavý. Kurátoři nechali dílům volný prostor. Výstavy nebyly

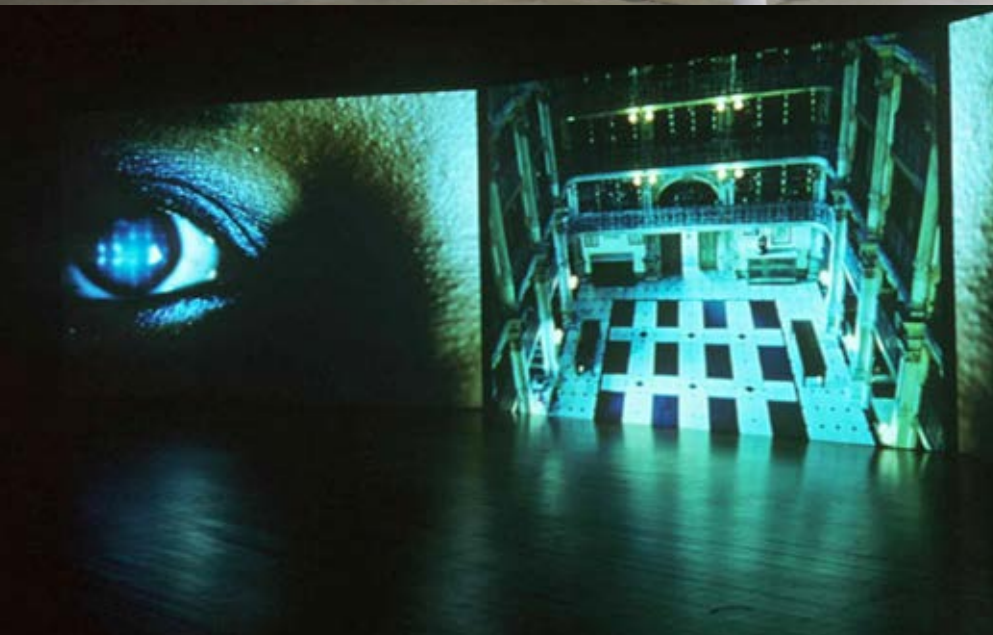
přepřácané, jednotlivá díla měla místo okolo sebe. Někdy se víc pracovalo se světlem, jindy se zvukem nebo tichem. Díky tomu měla celá výstava poměrně pomalé tempo, což mi přišlo příjemné.

Zajímavé bylo, že se často kombinovala různá média. Video se prolínalo s textem, objekty s digitálními prvky. Některé instalace působily na první pohled minimalisticky, ale když člověk chvíli zůstal, začaly dávat větší smysl. Někdy šlo o atmosféru, jindy o jasné sdělení, ale obecně tam byla snaha nechat návštěvníka přemýšlet, ne ho jen informovat.

Berlín celému bienále dodal vlastní kontext. Město má živou kulturní scénu, kam se současné umění dobře hodí. Kromě hlavních výstav bylo možné narazit i na doprovodné akce, diskuze nebo performance. Některé se konaly jen v určitých časech, a proto byl součástí vstupenky i program, kde bylo všechno přehledně vypsáno. Díky tomu si člověk mohl plánovat, co chce vidět, a výstava působila víc jako série propojených událostí než jedna uzavřená expozice.

Celkově to bylo jiné než návštěva klasického muzea. Nešlo o známá jména, spíš o aktuální témata a jejich různé výtvarné zpracování. Bienále sice nebylo nijak výjimečně velké nebo okázalé, ale nabídlo klidný prostor, kde bylo možné zpomalit a soustředit se. Bavilo mě sledovat, jak může současné umění fungovat i v malém měřítku a bez snahy být hodně efektní. Možná i proto, že jsem na takový přístup běžně nenarážel, to na mě působilo osvěžujícím dojmem.

Foto z: berlinbiennale.de

Velké změny pro Android

Google směřuje k velkým změnám Androidu, a zároveň přináší další řadu laptopů Googlebook na trh. Google jasně cílí integrovat AI do operačních systémů, jak uvedl během The Android Show 12. května.

Dne 12. května se uskutečnila tradiční The Android Show. Google na ní představil Android 17. Ten je plný inteligentních funkcí umělé inteligence Gemini. Ta by nám měla v budoucnu být schopna například zarezervovat lístky na koncert, a to pouze z fotky propagačního letáku. Dále také uvedl Pause Point funkci, která má zabránit tzv. doom-scrollingu. Při otevření aplikace, kterou označíme za rušivou, nás Android přesměruje například k dechovému cvičení, při kterém máme uvážít, zda jsme si vědomi toho, co děláme. Google tak pokračuje ve snaze proměnit Android z pouhého operačního systému na tzv. inteligentní systém.

Google též představil svůj nejnovější pokus o průnik na trh laptopů. Představil Googlebook, laptop, který má konkurovat MacBookům od společnosti Apple. Googlebook tak navázal na řady Pixelbooků, Chromebooků. Na rozdíl od Chromebooků má být vyroben z prémiových materiálů. Též by měl běžet na svém vlastním operačním systému interně nazývaném AluminiumOS. Tento operační systém běžící na bázi Androidu by měl přinést inteligentní AI funkce a kompatibilitu s aplikacemi pro Android telefony. Ke Googlebookům zatím není mnoho známo, avšak jistě se jedná o velmi ambiciózní projekt společnosti Google.

Konference o tech ve zdravotnictví

V úterý 31. března 2026 proběhla studentská konference na téma moderních technologií ve zdravotnictví. O své znalosti i poznatky z praxe se se studenty podělil například zakladatel společnosti Dine4Fit nebo zástupce z firmy Garmin.

Program byl velmi nabitý. Obrovský ohlas sklidil příspěvek Tomáše Pětivokého, zakladatele a CEO Dine4Fit, která provozuje populární aplikaci Kalorické Tabulky. V přednášce „Jak fungují Kalorické Tabulky pod kapotou“ detailně rozebral její technický ekosystém a integraci, databáze a plány na zapojení umělé inteligence.

Ivo Steiner ze společnosti Garmin promluvil pro změnu o využití nositelné elektroniky pro sledování zdravotních dat. Příležitost dostala také například studentka čtvrtého ročníku Smíchovské střední Anna Bučinská, zakladatelka projektu Humanoid, která představila vizi robotického ramene pro vozičkáře, které má být ovládané joystickem.

Zazněla také přednáška týkající se využití umělé inteligence v patologii od Petra Holuba. Docent Jan Bruthans zase promluvil o digitalizaci ve zdravotnictví. Nechyběly ani prezentace od partnerské firmy AKESO na témata „Digitalizace a technologické trendy ve financích“ od Jana Píny a „Robotika, telerehabilitace, senzorické systémy v rehabilitaci“ od Jakuba Pětikého. Došlo i na téma e-sportu od doktoranta na ČVUT.

Ondřej Svoboda představil projekt Dr. Digital a profesor Martin Matoulek k závěru konference hovořil na téma „Čas pro zdraví – data o životním stylu na jednom

místě“. Posledním přednášejícím byl zástupce z firmy Voltavian.

Spokojenost neskrývali ani sami organizátoři. „Zpětná vazba jak studentů, tak přednášejících byla velmi pozitivní. Radost mi udělal i počet lidí, kteří se rozhodli přijít,“ vyjádřil se organizátor Jonáš Tenora. Úspěch motivuje i do budoucna. „Myslím si, že studenti velmi ocenili přednesená témata,“ dodal garant profesor Martin Matoulek. Pro příští rok plánují organizátoři přizpůsobit formát konference tak, aby více prostoru dostali studenti.

Konference jasně ukázala, že propojení technologií a medicíny má velkou budoucnost a nabízí

studentům možnosti uplatnění. „Nejvíce mě zaujala prezentace o aplikaci Kalorické Tabulky. Její zakladatel popisoval, jak aplikace funguje, schémata komunikace mezi servery a klienty. Dále vysvětlil, proč se zrovna tato aplikace stala tak populární oproti ostatním aplikacím na sledování kalorií,“ okomentoval jeden ze studentů.

Akci organizačně zařizoval student čtvrtého ročníku pan Jonáš Tenora, odborným garantem konference byl profesor 1. LF UK pan Martin Matoulek a partnerem byl AKESO Holding a.s.. Konference se celkem zúčastnilo 107 studentů Smíchovské střední.

Další hackathon v Next Zone

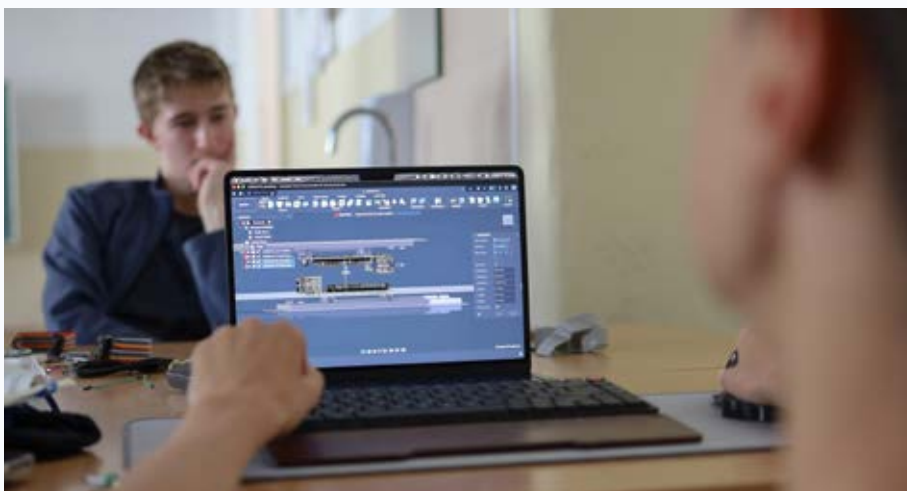
Z pátku 24. na sobotu 25. dubna se v Next Zone Event Space konal druhý ročník 24hodinového hardwarového hackathonu. Z dolní tělocvičny se stala 3D tisková farma s 38 tiskárnami, které po dobu celého víkendu obsluhovaly studenty z 9 různých škol. Domácí tým Chleba ze Smíchovské střední nakonec celý hackathon vyhrál.

Hackathon, který se u nás na škole koncem dubna uskutečnil, organizoval absolvent pan Alex Naxera, koordinaci za Next Zone měla na starosti slečna Mariana Šejnohová. Na akci se původně zaregistrovalo 30 týmů se 120 studenty, z produkčních důvodů však bylo přijato 18 týmů z 9 škol a celkovým počtem 75 studentů. Na začátku se dostavilo 17 týmů, do závěrečných prezentací jich však vydrželo pouze 15.

Dolní tělocvična se na dobu hackathonu proměnila ve velkou 3D tiskovou farmu s 38 tiskárnami, přičemž 10 z nich zapůjčila společnost Prusa Research. Smíchovskou střední zastupovalo celkem 7 týmů - Chleba, Alorum, Vesmírní jednorozci, SIK, Záporáci, a Clankers. Akci v jejím průběhu navštívili například zástupci Prusa Research či nadace IOCB Tech, která byla sponzorem akce.

Nejlepší tři místa obsadily týmy Chleba - výherní tým ze smíchovské střední tvořen pány Janem Ledvinou, Petrem Šicem, Jonášem Primasem a Janem Matyášem Matějkou, druhé místo pak tým Č.I.P.S. ze SPŠ a Gymnázia Na Třebešíně a třetí místo tým Koalice českých

inženýrů z VOŠ a SPŠ strojní, stavební a dopravní Děčín. Zvláštní cenu poroty navíc získali smíchovští Záporáci - tým tvořen pány Oskarem Pihrtem, Lukášem Mašatou, Antonínem Kučerou a Tomášem Kubečkem.

*„Jsem nadšený
z energie
a kreativity,
která celou akcí
prostupovala..“*

- Alex Naxera
Organizátor Hackathonu
3d tisku a hardwaru

Organizátor Alex Naxera hodnotí akci pozitivně. *„Jsem nadšený z energie a kreativity, která celou akcí prostupovala, a z toho, že studenti měli elán vzdělávat se tvorbou praktických věcí. Pořádání těchto akcí mi dává velký smysl. (...)“* Dále pan Naxera vzkázal díky všem studentům, kteří pomáhali s organizací, mentorům a také studentům oboru hotelnictví pod vedením paní zástupkyně Kunclové a paní učitelky Tvorochové za přípravu cateringu.

K hackathonu se vyjádřil i pan ředitel Radko Sáblik. *„Osobně jsem se zúčastnil slavnostního vyhlášení v sobotu od 13.45 hodin. Velmi děkuji organizátorům této skvělé akce a gratuluji týmu ze Smíchovské střední, který soutěž 16 středoškolských týmů vyhrál. Potěšitelné je, že z naší školy se zúčastnilo hned šest týmů, jeden vyhrál a druhý dostal zvláštní cenu poroty. (...)“*

Michal Jirout

Úspěch ve finále H2 Grand Prix 2026

Studenti naší školy se zapojili do národního finále soutěže H2 Grand Prix 2026, kde se svými vodíkovými modely soupeřili s nejlepšími týmy z celé České republiky. Jak závod na konci dopadl?

Naše škola měla letos jedinečnou příležitost zúčastnit se národního finále soutěže H2 Grand Prix 2026, které se konalo v garáži Ministerstva průmyslu a obchodu v Praze. Do soutěže se zapojilo celkem 27 studentských týmů z celé České republiky, které mezi sebou poměřily síly v oblasti techniky, inovací a týmové spolupráce.

Naši školu reprezentovaly hned dva týmy s čísly 33 a 34. Oba týmy několik měsíců připravovaly své vodíkové modely, ladily technické detaily, strategii závodu i týmovou spolupráci. Soutěž totiž není jen o rychlosti auta, ale také o technických znalostech, prezentaci projektu a schopnosti reagovat na nečekané situace během vytrvalostního závodu.

Během dvou dnů čekala na soutěžící řada náročných disciplín od technických přejímek přes

prezentaci před odbornou porotou až po samotné vytrvalostní závody. Studenti zde mohli ukázat, že dokážou propojit teoretické znalosti ze školy s reálnou praxí.

Letošní ročník byl navíc výjimečný, protože připomněl 10 let programu H2 Grand Prix, který podporuje technické vzdělávání a práci s moderními technologiemi. Vítězné týmy jednotlivých kategorií si vybojovaly postup na světové finále ve Švýcarsku.

I když se našim týmům letos nepodařilo soutěž vyhrát, rozhodně jsme neodjžděli s prázdnou. Tým s číslem 34 si totiž domů odvezl pohár za ocenění Team Spirit, které se uděluje týmům s výjimečnou spoluprací, fair play přístupem a pozitivní atmosférou během celé soutěže.

Toto ocenění potvrzuje, že úspěch není jen o výsledné tabulce, ale také o přístupu, nadšení a schopnosti táhnout za jeden provaz.

H2 Grand Prix propojuje školy, firmy i odborníky z praxe a studentům umožňuje pracovat s vodíkovými technologiemi, řešit technické problémy a získat zkušenosti, které se v běžné výuce jen těžko simulují. Soutěž ukazuje, že technické obory mohou být nejen náročné, ale také zábavné a inspirující.

Účast na této akci byla pro naše týmy velkou zkušeností, motivací do další práce a také důkazem, že studenti naší školy dokážou obstát mezi nejlepšími technickými týmy v republice.

Jak funguje upcyklace oblečení?

Vážení čtenáři, rád bych vám představil svůj menší „projekt“, kterému jsem se v poslední době začal věnovat. Jedná se o upcyklaci oblečení, tedy o dávání nového života kouskům, které se mi už nelíbí nebo jsou nějakým způsobem poškozené. Místo toho, aby skončily zapomenuté ve skříni nebo vyhozené, je přetvářím svým vlastním kreativním způsobem.

Jak jsem se k tomu dostal?

Začalo to ve chvíli, kdy jsem doma našel spoustu triček, která měla skvrny nebo byla děravá. Přišlo mi škoda takové oblečení dál nenosit jen kvůli drobným vadám. Začal jsem si tedy klást otázku, co bych mohl udělat proto, aby se mi znovu líbilo. Jelikož mě odjakživa bavily abstraktní malby a design v podstatě čehokoliv, rozhodl jsem se to jednoduše zkusit. Nakoupil

jsem barvy na textil a začal své nápady přenášet přímo na oblečení.

Jak jsem se posouval?

Samozřejmě, že začátky nebyly úplně ideální. Měl jsem několik nepovedených pokusů a ne vždy odpovídala moje původní vize výsledné realitě. Chybami se ale člověk učí, a tak jsem si začal všimnout toho, co se nepovedlo, a snažil se tyto chyby příště

neopakovat. Ať už šlo o špatně zvolenou barvu, nebo o vlastní nedbalost, pokaždé jsem si z toho něco odnesl.

Většina mých pokusů se ale nakonec povedla – často dokonce lépe, než jsem původně očekával. Zároveň jsem dostával pozitivní reakce od svého okolí, což mě motivovalo pokračovat dál. Když mi blízcí dávali různá doporučení nebo nápady, vždy jsem je bral v potaz a snažil se z nich poučit.

Jaké jsou moje plány do budoucna?

V současnosti už mám několik hotových kousků, se kterými jsem spokojený, a jejich kvalita je podle mě na dobré úrovni. Nikdy jsem neměl problém s výsledným zpracováním, a proto si začínám říkat, že by se tento projekt mohl posunout na další level a nemusel by zůstat jen koníčkem „do šuplíku“.

Už se našlo i pár kamarádů, kteří viděli mou práci a říkali, že mají doma podobné oblečení a rádi by na něm viděli buď moje, nebo

své vlastní nápady na design. Zároveň mám určité kontakty z akcí zaměřených na oblečení a začínající české značky, takže věřím, že by se mohl najít někdo, komu by můj nápad přišel zajímavý.

Zatím je to ale spíš vize do budoucna. Necítím se ještě na úrovni, kdy bych se do něčeho takového chtěl naplno pustit. Přesto věřím, že by to jednou mohlo vyjít – protože je to věc, která mě baví, umožňuje mi vyjadřovat vlastní kreativní nápady a zároveň dává starému oblečení nový smysl.

Závěr

Tenhle projekt pro mě zatím není o podnikání ani o velkých plánech. Je hlavně o radosti z tvorby, o zkoušení nových věcí a o tom, že i zdánlivě nepotřebné oblečení může dostat nový smysl.

Nevím přesně, kam se tahle cesta bude ubírat dál, ale vím, že mě baví. A pokud můžu skrze vlastní kreativitu zachránit alespoň pár kousků oblečení a dát jim nový život, pak to celé dává smysl.

Matyáš Zradička

Jedenáct let s akordeonem

Když jsem v šesti letech poprvé dostal do ruky akordeon, vůbec jsem netušil, že u něj vydržím tak dlouho. Zažil jsem roky, kdy jsem s tím chtěl seknout, ale taky momenty, kdy jsem zjistil, že hudba může být o něčem úplně jiném než jen o sezení u not. Co mi těch jedenáct let dalo a proč mě to teď vlastně baví víc než na začátku?

Prvních osm let

Začínal jsem v ZUŠ Jana Zacha. Na začátku to bylo prostě klasické kolečko: naučit se, jak držet nástroj, jak trefit basy, na které nevidím, a jak u toho správně dýchat měchem. K tomu jsem měl trochu i kytaru, ale ta byla vždycky spíš vedlejší. V téhle první ZUŠ jsem strávil osm let, a upřímně, ke konci už mě to moc nebavilo.

Celou tu dobu to bylo hlavně o mechanickém přehrávání skladeb. Byl to takový ten klasický přístup – dostaneš noty, naučíš se písničku, zahraješ ji učiteli na přehrávkách a příště dostaneš další. Chyběla mi tam nějaká vlastní činnost nebo radost z toho, co dělám. Prostě jsem to bral jako povinnost, kterou musím odsedět, a nebýt rodičů, asi bych s tím tehdy skončil.

Zlom v Čelákovicích

Před třemi lety jsem ale přešel do Čelákovic na ZUŠ Jana Voborského a tam se to dost zlomilo. Najednou to nebylo jen o tom jednom nástroji a povinném seznamu skladeb. Kromě hlavního oboru mě začala bavit hlavně komorní hra. Je to úplně jiný pocit, než když člověk hraje sám pro sebe. V komorním souboru se musíme sladit s ostatními, dávat pozor na rytmus a dynamiku tak, abychom zněli jako jeden celek.

Svoboda v improvizaci

Nejvíc mě ale baví to, že jsme v Čelákovicích začali s improvizací. To v první „lidušce“ vůbec neexistovalo. Učím se, že nemusím jen přesně kopírovat černé tečky na papíře, ale můžu si tam přidat něco svého, vymýšlet melodie za pochodu a reagovat na to, co zrovna hrají ostatní. Člověk u toho musí mnohem víc přemýšlet, ale zároveň má pocit svobody.

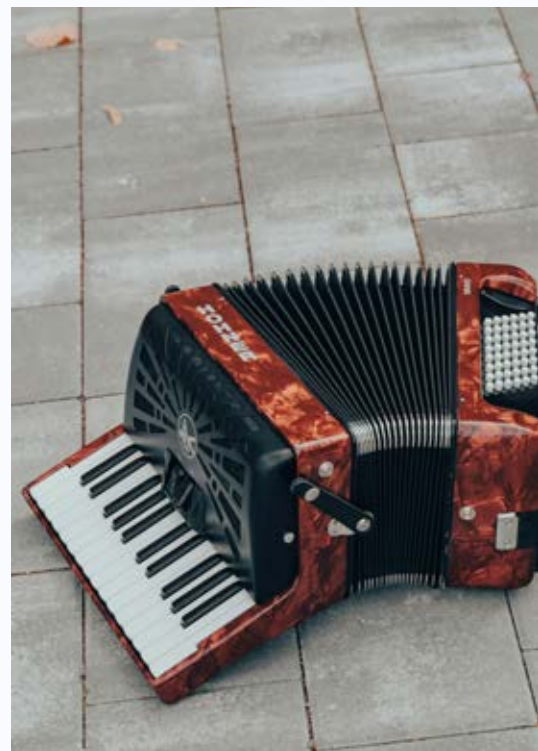
Díky tomu jsem také pochopil, jak je důležitá týmová práce. V souboru si musíme věřit. Párkrát se nám stalo, že někdo vypadl nebo udělal chybu, a právě improvizace nám pomohla to zamaskovat tak, že publikum nic nepoznalo. To jsou ty momenty, které mi dřív chyběly.

Co mi hudba dala do života

Samozřejmě to není vždycky jenom pohoda. Akordeon je fyzicky náročný, bolí z něj záda a koordinace rukou dá zabrat,

hlavně když má člověk trému. Ale právě tyhle výzvy mě naučily se soustředit pod tlakem a nevzdávat se, když mi nějaká část nejde hned napoprvé.

Dnes, po jedenácti letech, se na to dívám jinak. Od těch začátků, kde to byl jen povinný kroužek, jsem se dostal k něčemu, co mě opravdu naplňuje. Zjistil jsem, že i u nástroje, jako je akordeon, se dá kreativně vyblbnout a že ta cesta stála za to. Z hraní jsem si odnesl věci, které využiju i jinde: umění improvizovat, když věci nejdou podle plánu, trpělivost a hlavně schopnost spolupracovat s lidmi na společném cíli.

Krátké zprávy

Natočení rozhovoru s prezidentem České republiky panem Petrem Pavlem

Dne 30. března 2026 studenti Smíchovské střední natočili na Pražském hradě v Masarykově knihovně rozhovor s prezidentem České republiky panem Petrem Pavlem. Rozhovor moderovali pánové Vojtěch Nerad a Antonín Šiška (1.A), technickou stránku zajistili pánové Filip Kolář (2.GA) a Kryštof Lukeš (3.A).

Studenti v rámci této akce předali panu prezidentovi osobní pozvánku na UŠI FEST 2026. Akce proběhla podle plánu a bez větších technických potíží. Přítomní pracovníci kanceláře prezidenta a taktéž pan prezident osobně komentovali, že celá akce proběhla na profesionální úrovni.

Získání daru od Auto Škoda Mladá Boleslav na stavbu Studentské formule

V neděli 19. dubna 2026 informoval ředitele Smíchovské střední manažer projektu Studentská formule pan Ondřej Konrád (4.G), že se mu podařilo domluvit dar ve výši 250. 000,- Kč od Auto Škoda Mladá Boleslav pro stavbu Studentské formule, která bude první elektro formulí pro závody do vrchu ve střední Evropě. Ředitel panu Konrádovi a jeho týmu gratuluje.

Výlet do Rakouska

Ve dnech 27. - 30.4. 2026 se uskutečnil poznávací pobyt v Rakousku do oblasti Salzburku a alpských jezer.

Zúčastnilo se jej 38 studentů, především ze 3. ročníku oboru Cestovní ruch, a doplnil 1. a 2. ročník téhož oboru. Pedagogický doprovod zajistily 3 vyučující z Hotelové školy Radlická, Mgr. Vysoká, Mgr. Tesarová, Mgr. Štěpánová.

Cílem studentů 3. ročníku bylo prakticky si vyzkoušet a z pozice pracovníka cestovní kanceláře vytvořit program pro skupinu turistů, naplánovat

trasu, vytvořit časový harmonogram a skupinu průvodcovat. Během návštěvy Salzburku, Hallstattu, Bad Ischl a měst na pobřeží jezera Wolfgangsee se studenti 3. ročníku CR setkali s některými riziky práce průvodce, s nimiž si poradili a vzali poučení.

Někteří projevili svého sportovního ducha při koupání v jezeře a všichni pak výstupem na horu Zwölferhorn. Celý pobyt zpříjemnila překrásná alpská příroda, rozšíření slovní zásoby a pobyt v cizojazyčném prostředí.

Všichni účastníci se vrátili v pořádku a zdraví.

Převzetí ceny za nejlepší školní časopis v Praze mezi středními školami

V pátek 24. dubna 2026 si převzal šéfredaktor Preslovin pan Vladimír Skopce (2.B) ocenění za nejlepší školní středoškolský časopis v Praze. Ředitel Smíchovské střední jemu i jeho kolegyním a kolegům gratuluje k jejich úspěchu a děkuje jim za skvělou reprezentaci školy.

Vyjádření pana Vladimíra Skopce: „V pátek 24. 4. jsme si byli převzít další ocenění v pražském kole soutěže Školní časopis roku. Za vedení Preslovin musíme říct, že jsme neskutečně vděční, že jsme tuto cenu mohli znovu získat. Díky vítězství v pražském kole jsme se zároveň opět probjovali do celorepublikového finále, jehož výsledky se dozvíme v listopadu.“

Stáž učitelky z Kanárských ostrovů

Od pondělí 13. dubna do pátku 17. dubna 2026 probíhala stáž v podobě stínování v rámci programu Erasmus+ pro paní profesorku z partnerské školy na Kanárských ostrovech, kterou za Smíchovskou střední organizoval absolvent pan profesor Martin Kolesnikov, za což mu ředitel děkuje.

Vyjádření pana Martina Kolesnikova: „Paní Gomézová se v průběhu týdne účastnila především hodin španělského jazyka s paní Terezou Novotnou. Vedle toho se zastavila ale i na němčině paní Mikuláškové, mém zeměpisu, kde jsme si během dvouhodinovky o Kanárských ostrovech povídali, a také na hardwaru u pana Vrány a praktických cvičeních u pana Zíky..“

26 05/2026

Konference DoFE za účasti zástupců Smíchovské střední

Ve čtvrtek 16. dubna 2026 od 9.00 do 15.00 hodin v AFI City ve Vysočanech proběhlo setkání DOFE, The Duke of Edinburgh's International Awards Czech, kterého se za Smíchovskou střední zúčastnil ředitel jako řečník na téma „Učit jde i jinak aneb Jak vést k sebe řízenému vzdělávání“, do debaty se zapojil pan Martin Slezák (3.B).

Vyjádření ředitele: „V čase od 9.15 do 10.15 hodin jsme s panem Slezákem měli úvodní vystoupení před zahájením různých workshopů. V první půlhodině jsem představil systém vzdělávání na naší Smíchovské střední a pak jsme druhou půlhodinu s panem Slezákem odpovídali na dotazy. Panu Slezákovi děkuji za skvělou reprezentaci naší školy. O následné přestávce na nás oba stála fronta zájemců z řad přítomných pedagogů základních a středních škol. Zajímali se o některá zmíněná témata, ale také o spolupráci, o účast v Unii škol inovativních, o UŠI FEST 2026 a o program Studenti do škol.“

DOFE

Setkání studentského parlamentu GYBU v Next Zone Event Space

Ve středu 22. dubna 2026 od 8.00 do 12.00 hodin v areálu Smíchov v Next Zone Event Space proběhlo setkání studentského parlamentu GYBU, které organizoval Studentský parlament Gymnázia Budějovická, jmenovitě pan Vítek Holba a slečna Eva Randáková, a které za Smíchovskou střední koordinovala slečna Mariana Šejnohová (3.A). Za Smíchovskou střední se jednání zúčastnili předseda Studentské rady pan Matěj Kopřiva (3.A), místopředsedkyně slečna Adriana Petrová (2.GA) a člen pan Vojtěch Pell (1.K).

Vyjádření slečny Mariany Šejnohové: „*Tato studentská akce byla organizačně velmi dobře připravena a proběhla bez jakýchkoliv problémů.*“

Vyjádření pana Matěje Kopřivy: „*Konference byla velice vydařená. Načerpali jsme zde spoustu nápadů na další fungování studentské rady. Nabrali jsme zde spoustu inspirace a zároveň jsme inspirovali spoustu dalších samospráv. Velice se těšíme na další společně konané a připravované akce.*“

Konference Inovativní fórum s účastí zástupců Smíchovské střední

Ve středu 22. dubna 2026 od 10.00 do 12.30 hodin na Staroměstské radnici v Sálu architektů se konala konference Inovativní fórum, které se účastnil za Smíchovskou střední ředitel jako řečník. Přítomni byli i dva studenti pro natočení záznamu o akci v podobě videa.

Vyjádření ředitele: „*Měl jsem možnost vystoupit v panelu o technickém vzdělávání po vládním zmocněnci pro technické vzdělávání panu Tomáši Hambergovi a poté jsem čelil mnoha dotazům přítomných. V prvním panelu, za účasti ministra školství pana Roberta Plagy, se diskutovalo o malé kapacitě pražských středních škol. Studenti z Mediálního domu Preslova pořídili ilustrační záběry a krátké rozhovory s ministrem školství a radním pro školství Středočeského kraje. Během akce proběhly i rozhovory o možné spolupráci Smíchovské střední na několika projektech.*“

Výjezd do Osvětimi týmu Space Galery

Od soboty 11. dubna do neděle 12. dubna 2026 se konal výjezd do Osvětimi týmu Space Galery, který organizoval ředitel Space Galery pan Vojtěch Pavlín (G1AR) a mentorovala a dozorovala paní profesorka Alena Buljatová, za což jim ředitel Smíchovské střední děkuje.

Sociální partneři

BusinessINFO.cz
VÁŠ ZDROJ OVĚŘENÝCH ZPRÁV, NÁVODŮ A RAD

TÝDEN.cz

„Náramek, který dokáže v reálném čase sledovat stav zraněných a upozornit záchranáře na zhoršení, vynesl týmu ze Smíchovské střední průmyslové školy vítězství v Technologické olympiádě. Finále pátého ročníku soutěže pro středoškoláky hostila FEL ČVUT v Praze. Vítězové získali mimo jiné možnost přijetí na fakultu bez přijímacích zkoušek. Chytrý náramek zvítězil, druhé místo získala klimatická data z tramvají. Vítězný tým ve složení Ondřej Konrád, Marek Blažek a Adam Pícha ze Smíchovské střední průmyslové školy zaujal porotu řešením, které posouvá klasickou triage medicínu o krok dál. Chytrý náramek, který dokáže monitorovat životní funkce pacientů a pomáhat tak zdravotníkům, vyhrál finále pátého ročníku Technologické olympiády. (...) V tiskové zprávě o tom dnes informovala Fakulta elektrotechnická Českého vysokého učení technického v Praze (FEL ČVUT). Vítězné týmy získaly možnost přijetí na fakultu bez přijímacích zkoušek.“

Čtvrtek 16. dubna 2026, businessinfo.cz, tyden.cz, Středoškoláci vymysleli náramek, který zachraňuje životy. Vyhráli s ním olympiádu.

„Jménem svým i jménem České středoškolské unie Vám chci poděkovat za spolupráci na konání XXVIII. republikového sněmu České středoškolské unie ve Vašich prostorách. Děkuji panu řediteli za možnost akci v prostorách uspořádat, paní Kunclové za zprostředkování domluvy při přípravě i průběhu akce a panu Zradičkovi za možnost domluvit se na organizačních věcech spojených s konferenčním sálem. Poděkování patří i technikům, personálu recepce a hotelu za vstřícnou domluvu. Sněm z našeho pohledu proběhl velmi úspěšně a účastníci odcházeli spokojení. O to víc si vážíme Vaší podpory. Fotoalbum a zpětnou vazbu máme aktuálně v procesu, jakmile budou fotky a feedback od účastníků zpracované, ještě Vám je pošlu, nicméně jsem nechtěl otálet s poděkováním.“

Kryštof Musil, předseda České středoškolské unie, citace z e-mailu řediteli Smíchovské střední

„Kritické myšlení do každé školy, do každé rodiny a do každé hlavy. Hodí se nám úplně na všechno, včetně sexuality. Mám ho jako jeden z šesti pilířů sexuální výchovy dospělých. Inspirovali mě k tomu hlavně zkušenosti a osobnosti jako Claire Klingenberg a Radko Sáblik. Radko Sáblik mě, když jsem byla ještě v Týdeníku ekonom, tou svou báječnou školou prováděl a zasvěcoval do chodu celé dopoledne. Tohle není výsledek umění práce s mediálním obrazem, tam se to fakt děje!“

Hana Vacková, lektorka, citace z LinkedIn

„Když jsem začala plánovat podcasty TeachTalk, ani mě nenapadlo, s jakými vzácnými hosty budu moct dělat rozhovory. Jedním ze speciálních hostů je i neznámější český ředitel střední školy Radko Sáblik. Můžete se těšit na značnou dávku inspirace jak vykročit z davu, jak ustát roli iniciátora změn a inovací a jak lze sdílet dobrou praxi s ostatními.“

Sandra Keyzlarová, redaktorka podcastu Newton University, citace z LinkedIn

Fotoreport:

Poslední zvonění

Fotili: Sophie Koudelová, Vojtěch Nerad,
Lukáš Dohnal

Školní časopis Presloviný

Smíchovská střední průmyslová škola a gymnázium
Preslova 72/25, Praha 5 - Smíchov, 150 21

Číslo 05/2026 | Náklad 100 ks

Design: Vladimír Skopec

Korektura: Kristýna Dřevíková, Johana Bartoňová, Pavel Zellinger, Lucie Kožíšková

Vedení časopisu Presloviný: Vladimír Skopec, Dan Rýdl

E-Mail: sefredaktor@presloviný.cz

www.presloviný.cz

Máte zájem o publikaci svého článku? Napište nám na redakce@presloviný.cz

© 2026 Presloviný (Vladimír Skopec). Všechna práva vyhrazena.

Žádná část časopisu nesmí být reprodukována bez schválení.

Školní časopis
Presloviný

Smíchovská
střední